անուան է կառուցել, զնորա պատկերն ինձ ցոյց տը-ւէք՝ և միաբանքն ցոյց կուտան սրբոյն Յակոբայ Տե-առնեղբօրն՝ և Գլխադիրն որդւոյն Զեբեթեայ և Մա-կար ճգնաւորին. խկոյն ճանաչէր թագաւորն թէ սո-քա էին որ առաջի իմ զգեստիւք և մոմեղինօք գա-յին, և ամենեքեան փառս ետուն Աստուծոյ և սրբոց նորա, և թագաւորն գրեալ նոմոս ի վերայ քարի եւ եդեալ ճակատ դրսի դրանն, ևս նաշխքրշխմով թէ ոչ ոք չի հակառակի սորա, Հայոց ազգէն մինչեւ մէկ պառաւ կին միայ նէ նորա լիցի, եւ հակառակ սորին ամօթալից լետս չոգան եւ խայտառակեցան» (Բազ. 1867, էջ 202–203)։

4. **Մարիամանց կամ Իւղաբերից եկեղեցիին աւանդութիւնը.**— *Մարիամանց կամ Իւղաբերից եկե-ղեցիի մասին պատմութենէն բան մը չենք գիտեր, բայց ըստ աւանդութեան՝ Սիոնի ճանապարհին վրայ Դաւիթի բերդին դիմաց՝ Հայոց Ս. Յակոբեանց վան-քին խիստ մօտ սրբավայր մը կար յանուն Իւղաբե-րից, ուր հաւատացեալներ և ուխտաւորներ դարերով գունդագունդ դիմած են ու յիշատակած Իւղաբեր կա-նանց աստուածահաճոյ գործը։ Որքան որ նոյն սրբա-վայրը ժամանակի բերումով շատ կանուխէն ձևափո-խութիւն ունեցած է և դադրած նպատակին ծառա-յելէ, բայց և այնպէս ճարտարապետական քննութիւն-ներն ու քրիստոնէական հնախօսութիւնը, ինչպէս նաև վաղեմի ուխտաւորաց ուղեգրութիւնները շատ ստոյգ կերպով կը հաստատեն թէ մատնանշուած սըր-բավայրը եղած է Մարիամանց տունը և հոն ի հնումն շինուած է եկեղեցի մը՝ յանուն Ս. Իւղաբեր կանանց։*

Իւղաբեր կանանց գլխաւորն էր Մարիամ Մագ-